Geachte Raadsleden,

Gisteravond 25-10-2021 heb ik ingesproken tijdens de gemeenteraadsvergadering in Gouda waar de herziening van de APV op de agenda stond.

Ik heb de aanwezigen gewezen over het onrechtmatige artikel (2:28) in de Goudse APV.

Diverse Raadsleden hebben mij iets gevraagd en ik heb deze vragen dan ook zo goed mogelijk beantwoord.

Er zijn ook diverse vragen gesteld aan de Burgermeester. Ik heb echter op de meeste vragen geen direct antwoord gehoord.

Wel stelt de Burgermeester dat art.2:28 niet in strijd is met de wet en hogere regelgeving. Waar dit op gebaseerd is wordt niet over gesproken. Ook stelt de Burgermeester dat het artikel is overgenomen uit de model APV van de VNG en dat die het helemaal uit laten zoeken door allerlei juristen (met andere woorden dit moet wel kloppen) Ander juristen, Hoogleraren, docenten aan de universiteit en advocaten die niet verbonden zijn aan deVNG komen tot een hele andere conclusie, welteverstaan dat art. 2:28 juridisch niet klopt. Ook wordt er maar even de term Outlaw ingebracht als zijnde rechters dit zouden hebben uitgesproken. Dit klopt gewoon niet er is geen rechter die deze term gebruikt heeft. Dan wordt er nog even gezegd dat er 80 gemeenten zijn die het artikel van de VNG hebben opgenomen in hun APV en geen 20 zoals ik aangaf te hebben kunnen vinden. Het zal zo zijn, ik heb er mijn twijfels over. Uiteindelijk komt het erop neer dat het overgrote deel het niet heeft opgenomen in de APV, slechts 20%. Dat deze gemeenten het artikel niet hebben ingevoerd met als doel te discrimineren en zich niet aan de wet te houden geloof ik gelijk. Echter is dit wel het gevolg van het artikel in de APV of het nou zo bedoeld is of niet. Door te zeggen dat discriminatie rechtvaardig onderscheid is t.a.v. Hells Angels is werkelijk stuitend. Dat een verbodsverklaring door een rechtbank of Gerechtshof een rechtmatig instrument is om grondrechten van burgers te beperken is een drogreden, dit klopt niet. Dan hebben we nog het antwoord op de vraag of in Gouda te maken hebben met een Outlaw organisatie, waar volmondig ja op werd geantwoord. Waar wordt dit op gebaseerd? Deze term is overig alleen maar in het leven geroepen om mensen in een kwaad daglicht te stellen en stemming te maken, ik zie dit dan ook meer als een scheldwoord, jammer….Dan hebben we nog dat er gesteld wordt dat er op clubavonden ondermijnende afspraken worden gemaakt zonder enige onderbouwing. Ik ben heel benieuwd hoe dit alles feitelijk onderbouwd gaat worden.

Al met al, een niet onderbouwd verhaal die het niet duidelijk maakt of art.2:28 juridisch correct is, en in de APV kan blijven staan.

Ik zie dan ook graag de antwoorden tegemoet op de mij gestelde vragen:

Dat het vanuit het oogpunt van openbare veiligheid noodzakelijk is om kleding van Hells Angels te verbieden door middel van een artikel in de Goudse APV is ook nog eens totaal overbodig.

- **Kan de gemeenteraad en/of de burgermeester mij uitleggen waar en wanneer de Hells Angels de openbare orde ernstig hebben verstoord en de veiligheid van de Goudse burgers in gevaar hebben gebracht?**

De noodzakelijkheid is tevens totaal onbegrijpelijk omdat het Gerechtshof in haar uitspraak in het hoger beroep, over het bij voorraad uitvoerbaar verklaren (gelijk strafbaar maken) heeft uitgesproken dat de belangen van de Hells Angels zwaarder wegen dan de belangen van het OM, oftewel de openbare orde en veiligheid.

- **Kan de gemeenteraad en/of de burgermeester mij uitleggen waarom de gemeente Gouda zich hier niet aan houdt?**

In deze uitspraak van het Gerechtshof is ook uitgesproken dat de zelfstandige charters, waaronder Hells Angels Gouda, niet onder het verbod vallen. (Pas als de uitspraak onherroepelijk is geworden mogen de charters en hun leden niet meer in het openbaar de colors van de Hells Angels dragen)

- **Kan de gemeenteraad en/of de burgermeester mij uitleggen waarom de gemeente Gouda zich hier niet aan houdt?**

Ook naar de antwoorden op de door de Raadsleden gestelde vragen kijk ik uit

Op een van de schriftelijke vragen van de D66 fractie heeft het college een voor mij bevredigend antwoord gegeven.

Colorverbod:
Zolang een organisatie nog niet onherroepelijk verboden is verklaard, kan het dragen van de naam van zo'n organisatie gezien worden als meningsuiting. Men laat dan immers weten dat men, lopende het proces, het niet eens is met het verbod. Daarnaast is het voor handhavers lastig te bepalen welk deel van een organisatie wel en welk deel niet verboden is.

1. Als een organisatie door een rechter verboden wordt, geldt dit dan automatisch voor de afdelingen (chapters) die vaak plaatselijk georganiseerd zijn? Zo nee, hoe is het onderscheid te maken tussen de colors van de verboden organisatie en dat gedeelte van de colors dat zich richt op het chapter?
2. Is het mogelijk om in de APV een onderscheid aan te brengen tussen een door een rechter verboden organisatie en een organisatie die definitief verboden is verklaard?

Beantwoording van de vragen van D66

1. Of een colorverbod geldt voor eventuele afzonderlijke lokale afdelingen van verboden organisaties, zoals zogenaamde chapters van motorclubs, hangt af van de vraag of deze afdelingen een eigen rechtspersoonlijkheid bezitten, de gezagsstructuur en positie van de afdelingen binnen de organisatie en of de afdelingen wel of niet expliciet in een uitspraak van een rechtbank verboden zijn verklaard en of het gerechtshof dit in hoger beroep en de Hoge Raad in cassatie dit onderschrijven, ingeval hoger beroep en ingeval cassatie is ingesteld. De verbodenverklaring gold niet voor chapters binnen de motorclub Bandidos, maar wel voor chapters van de motorclubs Satudarah, Caloh Wagoh en No Surrender.

2. Aanpassing van het colorverbod in de APV vwb wel en niet definitief verboden organisaties is niet mogelijk, omdat artikel 140 van het Wetboek van Strafrecht ziet op de situatie van onherroepelijk en daarmee definitief verboden verklaarde organisaties. Het dragen van colors is vanaf dat moment strafbaar op grond van dit artikel en niet langer op grond van het colorverbod in de APV. Het colorverbod in de APV maakt, dat handhavend kan worden opgetreden tegen het dragen van colors van een organisatie in de openbare ruimte, zodra een rechter deze organisatie verboden heeft verklaard.

Zoals te lezen in het antwoord op vraag 1 geldt het verbod niet wanneer de zelfstandige afdelingen (chapters en in ons geval charters geheten)niet expliciet verboden zijn verklaard. Bij de Hells Angels is dit het geval. Alleen HAMC en HAMC Holland vallen onder dit verbod, zoals te lezen in de uitspraak van het Gerechthof

(ECLI: GHARL:2020:10406)

5.67. *Gelet op dit alles zijn de Nederlandse charters - voor zover zij geen formele verenigingen zijn - als informele verenigingen aan te merken. Zij vallen dus niet onder de verbodenverklaring en ontbinding van HAMC Holland. Dat neemt niet weg dat de verklaring voor recht ten aanzien van HAMC en de verbodenverklaring van HAMC Holland indirect wel gevolgen hebben voor de Nederlandse charters en hun leden. Als de verklaring en het verbod eenmaal onherroepelijk zijn, staat het hen ook niet meer vrij om de werkzaamheid van HAMC en HAMC Holland voort te zetten. Onder meer betekent dit dat de leden niet meer in het openbaar de colors van de Heils Angels mogen dragen en de charters niet meer onder deze naam naar buiten mogen treden. Tot een andere beslissing over het verzoek van het OM dan de rechtbank heeft gegeven, leidt dit overigens niet.*

Mocht art.2:28 om de een of andere reden in de Goudse APV blijven staan, concludeer ik uit het bovenstaande dat het de Hells Angels Gouda vrijstaat om zich met hun colors in het openbaar te begeven.

Mocht dit anders zijn, dan zou ik daar graag uitleg over krijgen en met mij de Raadsleden ook vermoedt ik.

Hierbij in het kort het verloop van de procedure om de Hells Angels verboden te verklaren, de APV in strijd met de grondwet en een samenvatting van wat mij dwars zit ten aanzien van de APV in Gouda met betrekking tot het verbieden van uitingen van verboden organisaties. (In dit geval de Hells Angels)

Verloop procedure

29 mei 2019 is de informele vereniging Hells Angels Holland verboden verklaard door de rechtbank in Utrecht omdat de werkzaamheid van de club de openbare orde zou aantasten (art.2:20 BW.1) De rechtbank heeft daarbij de beschikking "uitvoerbaar bij voorraad" verklaard. Aan de uitspraak van de rechtbank moest dus direct gevolg worden gegeven. De Hells Angels hebben dat gedaan en hebben hun activiteiten gestaakt.

(ECLI:NL:RBMNE:2019:2302)

De Hells Angels zijn in hoger beroep gegaan tegen de uitspaak en tegen de uitvoerbaarheid bij voorraad.

Het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden heeft op 28 januari 2020 in een tussenuitspraak besloten de werking van de beslissing van de rechtbank uit te stellen in afwachting van de uitkomst van het hoger beroep, omdat het hof 1. (kortgezegd) meende dat het belang van Hells Angels Motorcycle Club Holland, zolang niet op een eventueel nog in te stellen rechtsmiddel is beslist, zwaarder weegt dan het belang van het OM. De uitvoerbaarverklaring bij voorraad is met deze tussenuitspraak van het gerechtshof vervallen. Na 28 januari 2020 hoefde de Hells Angels niet meer te handelen in overeenstemming met het (nog niet onherroepelijke) verbod van de vereniging en kon zij haar activiteiten, waaronder het in het openbaar dragen van de colors en het met de naam van de vereniging naar buiten treden, hervatten. **(zie 5.69 uit de uitspraak van het Hoger Gerechtshof in Arnhem)**

(ECLI:NL:GHARL:2020:658)

5.69. *In de beschikking in het schorsingsincident van 28januari 2020 heeft het hof al overwogen dat de wet weliswaar niet uitsluit dat een verbodenverklaring en ontbinding van een Nederlandse rechtspersoon op grond van artikel 2:20 BW en een verklaring voor recht ten aanzien van een buitenlandse corporatie als bedoeld in artikel 10:122 BW uitvoerbaar bij voorraad kunnen worden verklaard, maar dat de wetgever wel nadrukkelijk de bezwaren daartegen onder ogen heeft gezien. Ontbinding is een onherroepelijke ingreep en verboden-verklaring heeft slechts strafrechtelijke gevolgen. Die gevolgen treden pas in als de verbo denverklaring onherroepelijk is. Een uitvoerbaarverklaring bij voorraad heeft in zoverre dus geen rechtsgevolg en heeft slechts symbolische betekenis. Naar het oordeel van het hof weegt in het licht daarvan het belang van HAMC en HAMC Holland bij behoud van de bestaande toestand zolang niet op een eventueel nog in te stellen rechtsmiddel is beslist zwaarder dan het belang van het OM dat de beschikking intussen al ten uitvoer kan worden gelegd. Het hof wijst het verzoek om de beschikking uitvoerbaar bij voorraad te verklaren daarom alsnog af. Het bezwaar van de Stichting c.s. wordt op dit punt dus gehonoreerd.*

Het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden heeft bij uitspraak van 15 december 2020 de verbodenverklaring en ontbinding van de informele vereniging Hells Angels Motorcycle Club Holland bekrachtigd. In maart 2021 is namens de Hells Angels cassatieberoep ingesteld bij de Hoge Raad. Totdat en indien het verbod door de Hoge Raad in stand wordt gelaten, is er voor wat betreft de Hells Angels geen sprake van een onherroepelijk verboden organisatie. De charters (plaatselijke autonome Hells Angels clubs) vallen **niet** onder het verbod en zijn dus niet verboden. **(zie 5.67 uit de uitspraak van het Hoger Gerechtshof in Arnhem)**

(ECLI: GHARL:2020:10406)

5.67. *Gelet op dit alles zijn de Nederlandse charters - voor zover zij geen formele verenigingen zijn - als informele verenigingen aan te merken. Zij vallen dus niet onder de verbodenverklaring en ontbinding van HAMC Holland. Dat neemt niet weg dat de verklaring voor recht ten aanzien van HAMC en de verbodenverklaring van HAMC Holland indirect wel gevolgen hebben voor de Nederlandse charters en hun leden. Als de verklaring en het verbod eenmaal onherroepelijk zijn, staat het hen ook niet meer vrij om de werkzaamheid van HAMC en HAMC Holland voort te zetten. Onder meer betekent dit dat de leden niet meer in het openbaar de colors van de Heils Angels mogen dragen en de charters niet meer onder deze naam naar buiten mogen treden. Tot een andere beslissing over het verzoek van het OM dan de rechtbank heeft gegeven, leidt dit overigens niet.*

Tot zover de verbodsprocedure,

De verbodsbepaling is in strijd met de Grondwet

Het opnemen van een verbodsbepaling in de APV is onmiskenbaar in strijd met de Grondwet. Een verbodsbepaling in de APV maakt inbreuk op door onze Grondwet beschermde grondrechten zoals de vrijheid van meningsuiting (artikel 7 Gw) en het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer (artikel 10 Gw). Het dragen van kleding valt onder dit recht op privacy en – indien met de kleding een boodschap wordt uitgedragen – ook onder het recht op vrijheid van meningsuiting. **Het beperken van grondrechten kan alleen de formele wetgever doen.**

Het voorgenomen verbod is in de praktijk niets meer of minder dan een kledingvoorschrift. Het dragen van kleding valt onder de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van artikel 10 Grondwet. Voor zover er met het dragen van kleding ook een mening, gevoel of gedachte wordt geuit – zoals het lidmaatschap kenbaar maken – valt die gedraging daarnaast onder de vrijheid van meningsuiting zoals beschermd in artikel 7 Grondwet.

Beperking van grondrechten kan alleen door een wet in formele zin. **Dat is een APV niet**. Er is (nog) geen wet in formele zin die het dragen van uiterlijke kenmerken van verboden organisaties verbiedt. Leden van de Hells Angels die op dit moment hun uiterlijke kenmerken willen dragen kunnen daarin niet beperkt worden. De ontwikkelingen op landelijk niveau rond dit onderwerp dienen te worden afgewacht alvorens gemeenten op eigen houtje de APV gaan aanpassen,

De verbodsbepaling is in strijd met het onherroepelijkheidsbeginsel van art. 140 lid 2 Sr

Op grond van artikel 140 lid 2 Wetboek van strafrecht (Sr) is deelneming aan de voortzetting van de werkzaamheid van een organisatie die door de rechter verboden is verklaard, niet eerder strafbaar dan wanneer het verenigingsverbod onherroepelijk vaststaat en dus formele rechtskracht heeft (onherroepelijkheidseis). Het betreffende artikellid luidt als volgt:

"Deelneming aan de voortzetting van de werkzaamheid van een organisatie die bij onherroepelijke rechterlijke beslissing verboden is verklaard of van rechtswege is verboden of ten aanzien waarvan een onherroepelijke verklaring als bedoeld in artikel 122, eerste lid, van Boek 10 Burgerlijk Wetboek is afgegeven, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie."

Op grond van de wettekst is duidelijk dat de wetgever uitsluitend en alleen aan een onherroepelijk verenigingsverbod strafrechtelijk gevolg heeft willen verbinden. Pas indien de rechtsmiddelen hoger beroep of cassatie tevergeefs of niet zijn benut en het verbod definitief vaststaat, mogen hieraan consequenties worden verboden. **Het bestanddeel 'onherroepelijk' is immers een uitdrukkelijk door de wetgever tot uiting gebrachte eis voor strafbaarheid.** De formulering berust op een principiële keuze van de wetgever. Die keuze hangt nauw samen met het belang dat wordt gehecht aan het recht op vrijheid van vereniging, zoals neergelegd in artikel 8 Grondwet en artikel 11 EVRM. Dit recht wordt algemeen gezien als een pijler van de democratische rechtsstaat.

Met het opnemen van een verbodsbepaling in de APV kiest de gemeenteraad er expliciet voor om strafrechtelijke consequenties te verbinden aan een verenigingsverbod dat nog niet onherroepelijk is: het dragen, bij zich hebben of vervoeren van goederen die als uitingen van een verboden organisatie zijn aan te merken is krachtens deze bepaling immers per direct strafbaar.

De gemeentelijke regeling lijkt met deze constructie uitdrukkelijk de bedoeling van de formele wetgever te doorkruisen. In artikel 140 lid 2 Sr zijn immers enkel strafrechtelijke gevolgen verbonden aan het overtreden van een onherroepelijk geworden verenigingsverbod. Dat is een bewuste keuze geweest van de formele wetgever. Die bepaling laat geen ruimte aan de gemeenteraad om een aanvullende verordening vast te stellen. De gemeenteraad is bevoegd een gemeentelijke verordening vast te stellen over een onderwerp waarin reeds door een wet is voorzien, voor zover de verordening hiermee niet in strijd is (artikel 121 Gemeentewet). De wetgever heeft met artikel 140 lid 2 Sr een uitputtende regeling willen treffen voor wat betreft de gevolgen die aan een verenigingsverbod zijn gekoppeld.

Er is hier sprake van een onderwerp waarin reeds door een wet is voorzien. Zowel artikel 140 lid 2 Sr als de voorgenomen bepaling(en) in de APV regelen de strafrechtelijke gevolgen van een verenigingsverbod, terwijl het motief in beide gevallen is om de rechtspersoon uit het straatbeeld te verwijderen. De wetgever en de gemeentelijke regelgever hebben een identiek doel voor ogen.

De verordening is voorts in strijd met de wettelijke bepaling die in het onderwerp voorziet (artikel 140 lid 2 Sr). In die bepaling wordt 'deelneming aan de voortzetting van de werkzaamheid van een organisatie die bij onherroepelijke rechterlijke beslissing verboden is verklaard' immers verboden en strafbaar gesteld. Het opnemen van een verdergaande verbodsbepaling in de APV is onmiskenbaar in strijd met artikel 140 lid 2 Sr, omdat die verbodsbepaling in de APV de door de wetgever expliciet gestelde onherroepelijkheidseis van de rechterlijke uitspraak niet respecteert. Zij gaan verder en doorkruisen daarmee de bedoeling van de formele wetgever.

Hieronder nog een mail van rechtsgeleerde J. Koornstra betreffende dit onderwerp.

De regel dat alleen de formele wetgever bevoegd is regels te stellen omtrent kleding in de publieke ruimte staat nergens letterlijk, maar volgt uit het leerstuk van de bijzondere beperkingen. Dat leerstuk houdt kort gezegd in dat elke beperking van een grondrecht, bijvoorbeeld artikel 10 Grondwet (recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer) en artikel 7 Grondwet (vrijheid van meningsuiting), herleidbaar moet zijn tot een speciale wet van de formele wetgever en die wet moet de bedoeling hebben om het grondrecht in kwestie te beperken. Die wet van de formele wetgever is er tot op heden niet. Dat er burgemeesters zijn die daar anders over denken, maakt dat nog niet anders, maar getuigt van het feit dat zij niet op de hoogte zijn van het grondwettelijke kader.

De formele wetgever is met betrekking tot artikel 10 Grondwet wel bevoegd om te bepalen in een landelijke wet dat lagere organen (zoals burgemeester, gemeenteraad) de bevoegdheid krijgen om beperkingen op te leggen zoals kledingvoorschriften. Maar dat heeft de formele wetgever nog niet gedaan; er is simpelweg geen wet van de formele wetgever te vinden waarin dat staat.

Hier bovenop is er 1 juli 2021 een uitspraak geweest van de Centrale Raad van Beroep. (een van de vier hoogste rechtsorganen in Nederland) Hierin werd bepaald dat zolang de verbodenverklaring nog niet onherroepelijk is geworden, het de leden van de Hells Angels vrij staat om hun activiteiten in naam van Hells Angels voort te zetten en in het openbaar de kleuren van de Hells Angels te dragen. In een dergelijke situatie zijn geen beperkingen in de vrijheid van vereniging (als zijnde belangrijke grondrechten) toelaatbaar.

(ECLI:NL:CRVB:2021:1360)

Op grond van het voorgaande kan niet anders geconcludeerd worden dan dat het opnemen van een verbod, strekkende tot het verbieden en strafbaar stellen van het gebruik en dragen van clublogo's van (verboden) organisaties in het algemeen, en van motorclubs in het bijzonder, onrechtmatig en onhoudbaar is. Het is niet aan gemeenteraden om beperkingen te stellen aan het zichtbaar dragen van logo's van (nog niet onherroepelijk) verboden motorclubs. Alleen de formele wetgever kan het grondwettelijk gewaarborgde recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en de uitingsvrijheid ten aanzien van de inhoud beperken. Bovendien zijn lokale kledingvoorschriften in strijd met de onherroepelijkheidseis

van artikel 140 lid 2 Sr. Ook aan de in deze bepaling vastgelegde eis van een onherroepelijk rechterlijk verbod kan alleen de formele wetgever een eind maken.

Wat mij dwars zit.

Allereerst het hele verbod natuurlijk, voor mij is dat totale onzin en buiten proportioneel.

Iedere burger in Nederland moet beoordeeld worden op zijn of haar eigen daden en niet op de groep waartoe hij/zij behoort, zo sprak onze Minister President M. Rutte meerdere malen. Helaas geldt dat niet voor leden van een motorclub! De politiek heeft pak en beet 10 a' 15 jaar geleden besloten om leden van motorclubs wel te beoordelen op een groep, motorclubs wel te verstaan. Als lid van een motorclub word je niet meer beoordeeld op je eigen daden maar op de daden van andere individuele leden van welke motorclub dan ook. Alles wordt over één kam geschoren. De motorclubs moeten hoe dan ook verboden worden en alle registers gaan open. Het staat zelfs in het regeerakkoord. Het beeld van vrijgevochten rebelse stoere mannen is willens en wetens geframed tot geweldadige criminelen. Hesjes moeten uit de openbare ruimten worden geweerd koste wat het kost.

Waar de Hells Angels zich netjes aan de uitspraak in eerste aanleg hielden, weigerde het openbaar ministerie dit te doen na de tussentijdse uitspraak van 28-01-2020.

Clubleden worden structureel staande gehouden, lastiggevallen en zelfs ontslagen terwijl de Hells Angels niet onherroepelijk verboden zijn. De VNG wordt beïnvloed door het OM en stelt een model APV op waaronder dus de APV die uitingen van verboden organisaties verbiedt. Gouda heeft deze APV ook ingevoerd en daarmee zou ik dus niet met kleding van mijn geliefde club in deze stad mogen verschijnen. Er wordt door de burgermeester verteld dat dit landelijk beleid is, waardoor je de indruk krijgt dat deze APV in alle gemeenten in Nederland van kracht is. (wat overigens niet zo is, naar schatting heeft maar 10 tot 15% van de gemeenten deze regel in de APV staan ook in onze hoofdstad staat dit niet in de APV) Deze term landelijk beleid is overigens een rare uitleg, in mijn ogen zijn gemeenten zelfstandige autonome instanties en moeten we voor landelijk beleid bij landelijke organisaties zijn en niet bij gemeenten. Daar zit dus de angel Er liggen momenteel 2 wetsvoorstellen in de Eerste Kamer om over gestemd te worden. Deze wetsvoorstellen zijn zeer omstreden en de Raad van State heeft hier negatief over geadviseerd. Dat duurt het openbaar ministerie allemaal te lang en als een sluwe vos hebben ze uitgedacht dat ze hier al een voorsprong op kunnen nemen via de gemeenten door middel van de omstreden APV. De spierballen politiek van tegenwoordig (lees Grapperhaus, Opstelten, Teeven, Rutte etc…..) vinden dit allemaal prima natuurlijk….zij treffen geen blaam als er gedoe van komt….(mijn naam is haas ik weet van niks.

Ik heb in de loop der tijd rechtstreeks, en via collega's, vele rechtsgeleerden, professoren, politici, civiele advocaten, bestuursrecht advocaten en strafrechtadvocaten gesproken en allemaal vertelden ze mij dat deze APV diverse grondrechten en wetten ondermijnd.

Ik heb dit door middel van diverse e-mails met bijlagen van publicaties van Brouwer en Koornstra en citaten van gerechtelijke uitspraken bij B&W van Gouda en de gemeenteraad kenbaar gemaakt.

Op mijn eerste e-mail van 13 mei naar B&W heb ik geen antwoord gekregen. Wel kreeg ik een telefoontje van een politiebeambte dat de politie moet blijven handhaven van de burgermeester en dat we maar een rechtszaak moesten beginnen om er wat tegen te doen……nadat ik dezelfde mail op 14 juni opnieuw heb gestuurd met de vraag om een reactie kreeg ik op 23 juni het volgende antwoord:

Geachte heer Ter Steege,

Met uw mails van 13 mei en 14 juni 2021 heeft u de gemeente erop gewezen, dat het verbod op zichtbare uitingen van verboden organisaties, dat per 1 december 2020 in de Algemene plaatselijke verordening van de gemeente Gouda is opgenomen, niet in overeenstemming is met het grondrecht van vrijheid van meningsuiting. U wijst daarbij op een artikel, dat in De Gemeentestem is gepubliceerd. U heeft ons gevraagd of dit artikel aanleiding is om het verbod aan te passen.

In deze mail leest u onze reactie op uw verzoek.

Artikel 2:28 van de APV Gouda 2020 ziet op het dragen van kleding en andere zichtbare uitingen van een organisatie, als de organisatie verboden is verklaard door een rechter.

Deelneming aan de voortzetting van dergelijke organisaties, waaronder uiterlijk vertoon kan worden begrepen, is strafbaar gesteld in artikel 140, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht. Deze strafbaarstelling geldt echter pas op het moment dat de uitspraak van de rechter onherroepelijk (definitief) is geworden. Zolang de mogelijkheden van hoger beroep en cassatie tegen een uitspraak van een rechter openstaan en een hoger beroep en/of cassatie niet zijn afgewikkeld, kan tegen het dragen van kleding of andere zichtbare uitingen niet op grond van het Wetboek van Strafrecht handhavend worden opgetreden.

Vanuit het oogpunt van openbare orde en veiligheid acht de gemeenteraad het niet acceptabel dat nadat een organisatie door een rechter verboden is verklaard, in de publieke ruimte kleding wordt gedragen of andere uitingen zichtbaar zijn, die verband houden met de verboden en ontbonden organisatie, gelet op de intimidatie die daarvan uitgaat of uit kan gaan. Om te kunnen optreden tegen de aanwezigheid van zichtbare uitingen in de publieke ruimte, vanwege de impact die dat heeft op de openbare orde, heeft de gemeenteraad deze verbodsbepaling in de APV opgenomen. Op basis hiervan kan tot handhaving worden overgegaan, als er in de publieke ruimte kleding of andere zichtbare uitingen van een organisatie worden gedragen, als de organisatie door een rechter, meestal een rechtbank, zijn verboden.

Het artikel in De Gemeentestem, waarnaar u verwijst, is bij de gemeente bekend. Hierover merken wij op, dat het recht inzake de vrijheid van meningsuiting mag worden beperkt. Zo is in de Wet openbare manifestaties opgenomen, dat de burgemeester beperkingen aan een demonstratie mag stellen en in het uiterste geval een demonstratie mag verbieden. Tot op heden is er geen uitspraak door een rechter gedaan over de ongrondwettigheid van het APV-artikel. De ontwikkelingen in de rechtspraak worden nauwlettend door de gemeente gevolgd. Indien deze ontwikkelingen hiertoe aanleiding geven, zal worden bezien hoe met het verbod wordt omgegaan.

De verwachting is, dat de gemeenteraad aan het einde van dit jaar de APV van een update zal voorzien.

Vooralsnog is de burgemeester niet voornemens om het artikel aan te passen. Uiteraard is hij bereid om met de gemeenteraad in gesprek te gaan over de reikwijdte van APV-onderwerpen.

Wij gaan ervan uit, dat u hiermee voldoende reactie op uw verzoek heeft ontvangen.

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Gouda.

In dit antwoord zie je de volharding om de uitingen uit de openbare ruimte te weren. Ineens wordt de wet openbare manifestaties erbij gehaald. Als deze wet bedoeld zou zijn om uitingen te weren in de openbare ruimte is de omstreden APV sowieso overbodig lijkt me. Over het feit dat er geschreven wordt dat een rechtbank nog geen uitspraak heeft gedaan over het APV-artikel doet niks af aan de onwettigheid ervan. Een APV-artikel op zich is niet aan te vechten bij een rechtbank, daar zou eerst een overtreding aan vooraf moeten gaan. Daar komt weer een sluwe truc naar boven, zo'n rechtszaak komt er niet voordat de Hoge Raad uitspraak heeft gedaan en bij een voorlopige voorziening wordt niet gekeken of het artikel in de APV wel juridisch klopt. Maar goed uiteindelijk gaat het er ook om of de APV wel van toepassing is voor de Hells Angels, daar die nog niet verboden zijn en daarmee dus op dit moment geen uitingen dragen van een verboden organisatie.

Dit heb ik per e-mail kenbaar gemaakt op 1 juli en 13 juli,

12 augustus ontving ik een mail van B&W Gouda met de volgende tekst:

Geachte heer Ter Steege,

Met uw mail van 1 juli 2021 reageert u op het standpunt van de gemeente over de handhaving van het zogenaamde colorverbod, dat in de Algemene plaatselijke verordening Gouda 2020 (APV) is opgenomen. U geeft aan, dat uit uitspraken van rechters volgt, dat dit verbod niet rechtmatig is.

U bent van mening, dat het niet verboden is om de colors van verboden organisaties te dragen.

In uw mail verwijst u naar twee uitspraken van verschillende rechters.

De eerste uitspraak is op 15 december 2020 door het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden gedaan. Deze uitspraak gaat over de verbodenverklaring van de Hells Angels Motorcycle Club.

De tweede uitspraak is op 1 juli 2021 door Centrale Raad van Beroep gedaan. Deze uitspraak gaat over de vraag of een brandweerman, die in dienst was van de Veiligheidsregio Amsterdam-Amstelland, wel of niet terecht is ontslagen vanwege zijn lidmaatschap van en zijn bestuursfunctie binnen Hells Angels. De Centrale Raad van Beroep oordeelt, dat de Veiligheidsregio de brandweerman niet zonder meer kon ontslaan, maar dat de Veiligheidsregio een toegesneden afweging van de concrete situatie van zijn functioneren als de brandweerman en zijn lidmaatschap had moeten maken.

De beide uitspraken gaan niet over het colorverbod, dat meerdere gemeenten in hun APV's hebben opgenomen. In de uitspraken is niet vermeld, dat een colorverbod van een gemeente onrechtmatig zou zijn. In de uitspraak van het Gerechtshof zijn de gevolgen van de verbodenverklaring beschreven. Zo is aangegeven, dat de verbodenverklaring op zichzelf nog niet maakt, dat de colors van deze organisaties niet meer mogen worden gedragen. Pas als de uitspraak van de rechter onherroepelijk is geworden, is het dragen van deze colors niet langer toegestaan volgens artikel 140 van het Wetboek van Strafrecht.

Dit staat los van het colorverbod, dat een aantal gemeenten in hun APV heeft opgenomen. Een aantal gemeenten heeft willen tegengaan, dat colors van verboden organisaties worden gedragen en heeft daartoe een verbod in hun APV opgenomen. Dit verbod houdt in, dat het dragen van colors van een organisatie niet langer is toegestaan, zodra deze organisatie door een rechter verboden is verklaard. Daarvoor geldt enkel de voorwaarde, dat sprake is van een verbodenverklaring van de organisatie door een rechter. Het maakt daarbij geen verschil of de uitspraak van een rechtbank of een gerechtshof is, of er wel of geen hoger beroep of cassatie door de organisatie wordt ingesteld en of de organisatie wel of geen charters heeft. Het dragen van colors van een verboden organisatie vormt dan een overtreding. De gemeente kan dan handhavend opgetreden.

De gemeente handelt daarmee niet in strijd met de uitspraken van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden en van de Centrale Raad van Beroep. De uitspraken maken niet, dat de colorverboden van afzonderlijke gemeenten niet meer zou gelden.

Overigens zijn niet alle gemeenten overgegaan tot het verbieden van het dragen van colors van verboden organisaties.

Wij vertrouwen erop, dat u hiermee voldoende reactie op uw mail heeft ontvangen.

Wij wijzen u erop, dat het dragen van colors van Hells Angels in Gouda in strijd is met het verbod van artikel 2:28 van de APV Gouda. Tegen het overtreden van dit verbod zal handhavend worden opgetreden.

Met vriendelijke groeten,

Het college van burgemeester en wethouders van Gouda.

Zoals te lezen in deze e-mail van B&W is de gemeente/burgermeester er van overtuigd dat ze het recht hebben om te handhaven op artikel 2:28 van de APV in Gouda. Dat daarmee grondrechten worden geschonden deert hun niet schijnbaar. Er is genoeg wetgeving die aantoont dat dit niet kan en dat de gemeente dit niet kan/mag. Dat een rechter hier nog geen uitspraak over heeft gedaan klopt, daar is nog nooit een rechtszaak over geweest. Die gaat er waarschijnlijk ook niet komen voordat de Hoge Raad hier een uitspraak over heeft gedaan… dat zou gewoon vertraagd worden….In andere rechtszaken is echter duidelijk uitgesproken dat de charters niet verboden zijn en dat ze pas als het onherroepelijk is geworden, niet meer met colors in het openbaar mogen verschijnen.

De centrale Raad waarnaar verwezen wordt zegt ook heel duidelijk dat de Hells Angels niet verboden zijn, hier wordt met geen woord over gerept in de e-mail.

Een even treurig als hardnekkig negatief antwoord van de gemeente, die zich kennelijk genoopt voelt in allerlei vreemde juridische bochten te wringen.

Natuurlijk maakt het juridisch verschil uit of een verbodenverklaring definitief is (gezag van gewijsde heeft) of niet, als basis voor handhaving.

De gemeente gebruikt een drogreden.

Tevens hebben we ook nog onschuldpresumtie " onschuldig tot het tegendeel bewezen is" , en dat is het pas als de Hoge Raad hier over heeft beslist.

Met vriendelijk groet,

Arnoud ter Steege